

Els **Decrets de Nova Planta** de València (1707), Mallorca (1715), Catalunya (1716) i Sardenya (1719) van prohibir l'ús oficial del català i es va iniciar una duríssima repressió, suprimint la llengua que n'era pròpia del sistema fiscal, polític, social i econòmic, que va ser substituït pels models castellans.

La **persecució de la llengua i la cultura catalanes** durant el **franquisme** fou una constant del règim des de l'any 1936. Un dels moments on la persecució fou més agressiva fou durant la dictadura del general Franco, es va suprimir l'Estatut d'Autonomia i institucions catalanes, i van intensificar el paper de l'Església i l'escola com a focus castellanitzadors.

Tots els règims espanyols han perseguit el català i han intentat imposar el castellà des de l'absolutisme monàrquic, les dictadures, i els governs democràtics de dretes i d'esquerres, sent perseguit encara avui en dia, així, el català serà perseguit mentre Catalunya no esdevingui un Estat propi.

▪ **Quina serà la llengua oficial a Catalunya independent?**

En una Catalunya independent, la llengua catalana adquiriria un estatus d'entitat pròpia i comuna, n'augmentaria l'ús social i es donaria preeminència al català. Es mantindria també l'oficialitat de l'occità (aranès) a la Val d'Aran.

▪ **En cas d'usar la llengua castellana, es mantindran els drets lingüístics?**

Volem una Catalunya independent i democràtica, per tant, es respectarà els drets individuals de tots els seus ciutadans, inclosos els lingüístics. El català és i ha de seguir sent la llengua pròpia i comuna del país (a excepció de la Vall d'Aran on ho és l'occità). Tothom haurà de conèixer el català, però a nivell personal cadascú podrà parlar amb la seva llengua, ja sigui el castellà, àrab, amazic, anglès, francès... ja que al nostre país hi conviuen persones que tenen com a pròpies altres llengües.

NOMÉS AMB UN ESTAT PROPI AMB PLE DRET I LLIBERTAT PODREM DEFENSAR LA NOSTRA LLENGUA.

assemblea.cat
ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA

El Racó del Xerraire és una iniciativa del Grup d'Opinió Els Almogàvers i de **Sant Martí per la Independència** membre de l'Assemblea Nacional de Catalunya. Podeu trobar les nostres presentacions a: <http://www.youtube.com/user/ateneuitinerant>

EL CATALÀ LA NOSTRA LLENGUA

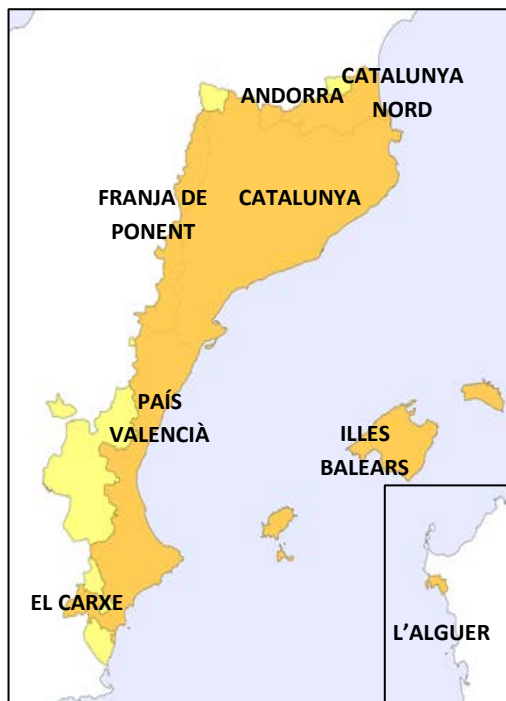

▪ **Què és el català?**

El **català** és una de les llengües que formen la diversitat i la riquesa lingüístiques del món (actualment s'hi parlen aproximadament 6.000 llengües diferents). Pertany al grup de les **llengües romàniques**, aparegudes a partir de l'evolució del llatí vulgar (el parlat pel poble), com el galaicoportuguès, el castellà, el català, l'occità, el francès, el sard, l'italià, el romanès..

Des de la seva formació, no ha patit alteracions essencials, convertint-se així en la llengua que més ha conservat les formes primitives d'entre les llengües llatines.

▪ **On es parla el català?**

Realitzat per: Olga Hiraldo i Martí

El **territori dels Països Catalans** és l'àmbit natural i d'ús de la llengua catalana, amb totes les seves varietats dialectals. El català es parla a: **Catalunya**, el **País Valencià**, les **Illes Balears**, la **Franja de Ponent**, el **Carxe** (a Múrcia), **Catalunya Nord**, la ciutat de **L'Alguer** (a l'Illa de Sardenya) i a **Andorra**.

Amb la conquesta al segle XIII de les Illes Balears i del futur País Valencià, el domini lingüístic català va assolir pràcticament les fronteres actuals. El coneixement i ús del català en aquests territoris és diferent a causa de les diverses realitats històriques i polítiques. El català és llengua oficial a Andorra, Balears, Catalunya i País Valencià.

L'any 2009, als Països Catalans hi havia **14.435.023 habitants**.

Sant Martí per la Independència

<http://smperlaindependencia.blogspot.com>

Grup d'Opinió Els Almogàvers

<http://goal.blog.cat>
[@ElsAlmogavers](https://twitter.com/ElsAlmogavers)

grupelsalmogavers@gmail.com

▪ **Com es va formar el català?**

Per **romanització** s'entén el procés d'implantació al territori de la cultura, les lleis, els costums i la llengua de l'imperi romà, que era el llatí. Amb la decadència de l'imperi romà, al llarg del segle V dC, la unitat que representava el llatí va donar pas aleshores al naixement de les llengües romàniques. Les transformacions lingüístiques que van dur a l'aparició dels romanços es van produir progressivament, així, el català es va originar a partir del:

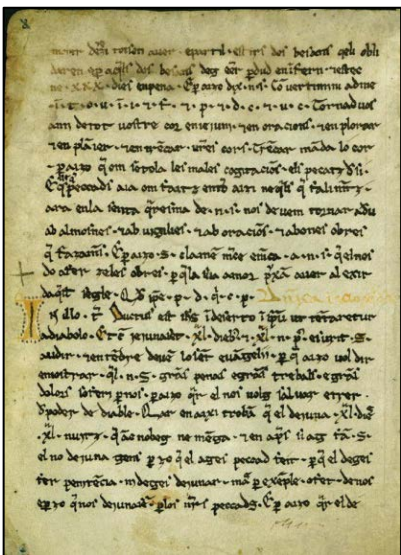

Substrat: influències lingüístiques que s'incorporen al llatí vulgar dels romans que es troben en el nostre territori i que provenen de les llengües que ja hi havia, anteriors a la romanització. Així, tenim restes lèxiques d'aquestes llengües: **indoeuropees** (banya, Besalú), **grec** (palangre, Empúries), **fenici** (Eivissa, Maó), **iberobasc** (esquerra, Tossa).

Superstrat: influències posteriors a la romanització que s'incorporen a la llengua catalana a partir de les invasions dels pobles germànic (visigots, francs) i àrab. Així a la llengua catalana trobem elements **germànics** (boig, Arnau) i **àrabs** (arròs, carxofa, Benicàssim).

Adstrat: aportacions lingüístiques de les llengües veïnes. En el cas del català tenim adstrat **occità** (ambaixada, bacallà, bressol), **castellà** (borratxo, burro, llàstima), **francès** (beixamel, biberó), **italià** (camerino, piano), **portuguès** (sarau, cantiga) i inclòs podríem parlar d'un adstrat **anglès** (futbol, bar, hoquei) i **alemany** (zinc, blindar).

▪ **Quan es va originar el català?**

El català, que es pot considerar ja format a **mitjans del segle VII**, és el resultat autòcton de l'evolució del llatí que es parlava en temps de l'Imperi Romà a la regió nord-est de la Península. El llatí vulgar va evolucionar fins al punt de convertir-se en una llengua completament diferent: el **romanç català**. El canvi del llatí al català va ser lent i gradual, gairebé imperceptible, però els canvis més radicals es van produir en els segles VII i VIII. Els documents, però, s'escriuen en llatí (força degradat i proper al català), tot i que era el català oral el llenguatge viu, el vehicle de comunicació entre els habitants d'aquell territori, a banda i banda dels Pirineus.

▪ **Quins són els primers textos en català?**

No és fins al segle IX, que apareixen clarament paraules i construccions catalanes en documents quotidians, sobretot notariais i eclesiàstics (testaments, actes, vendes, etc.), escrits en llatí.

Aquestes s'usarien o bé per descurt, ignorància o per la necessitat de fer-se entendre ja que la llengua oral del poble era ben diferent d'aquella en què s'escrivia. Tot i que aquestes primeres mostres de català escrit són encara escasses, es diferencien perfectament enmig de textos en llatí. Per exemple, el nom Palomera, del llatí *Palumbaria*, ja es troba en l'**acta de consagració de la catedral d'Urgell**, del darrer terç del segle IX. Altre document datat l'any 1034 provinent d'Organyà, conté, enmig d'un text llatí, el nom de set arbres fruiters en català: "***morers et oliver et noguer et pomer et amendolers et pruners et figuers***".

És durant el segle XI quan apareixen progressivament mots i expressions en català en textos feudals escrits en un llatí deficient, fins a trobar al final de segle documents feudals escrits totalment en català, com ara els **Greuges de Guitard Isarn, senyor de Caboet**, document escrit entre 1080 i 1095, provinent també d'Organyà, o també el **Jurament de Pau i Treva** del comte Pere Ramon de Pallars Jussà al bisbe d'Urgell, d'entre 1098 i 1112.

Els primers textos literaris escrits plenament en català daten del segle XII. El primer text escrit en català conegut son les **Homilies d'Organyà**. Al mateix segle sorgeixen les primeres traduccions o adaptacions d'origen jurídic, com el **Liber iudiciorum** (Llibre dels Judicis o Llibre Jutge) o **Forum iudicum**.

▪ **La persecució del català.**

A l'edat mitjana, el català va assolir la plenitud d'ús i es feia servir normalment com a llengua oficial i de cultura arreu dels Països Catalans, que constituïen, juntament amb Aragó, la corona catalanoaragonesa. Aquesta situació encara es va perllongar fins al començament de l'edat moderna. Al segle XVII es va iniciar la persecució legal de la llengua catalana, mitjançant accions violentes directes o mitjançant l'aplicació de polítiques que implicaven donar prioritat o oficialitzar altres llengües que eren alienes, com el castellà o el francès.

El 1659, la Catalunya del Nord va ser incorporada a França en virtut del tractat dels Pirineus, i les noves autoritats hi van engegar de seguida un fort procés de francesització. A la resta dels Països Catalans, llevat d'Andorra i, durant unes quantes dècades de domini britànic, de Menorca, la creació de l'Estat espanyol absolutista i centralista va comportar una utilització creixent del castellà ja no solament com a llengua de cultura sinó també com a llengua oficial. Fins a la publicació dels decrets de Nova Planta, acabada la guerra de Successió, el català era la llengua de les institucions polítiques, dels processos de cort, de l'ensenyament, de les lleis, com també de les ordres de mobilització i de la major part de la correspondència oficial del país. Però amb la pèrdua de les institucions i l'abolició de les Constitucions Catalanes que van ser substituïdes per la imposició de les lleis de Castella, arran la desfeta de l'11 de setembre de 1714, es va iniciar un procés de **descatalanització** en tots els àmbits.

